

முகத்துவாரம்

ஸ்ரீ சுவர்ணாம்பிகா சமேத
ஸ்ரீமத் அருணாசலேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்

பெரியானக்குடி சுவாமிகள் வரலாறு

முகத்துவாரம்
ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்

பெரியானைக்குட்டி சுவாமியர்
மகா-சமாதி

३
சிவமயம்

முகத்துவாரம்
ஸ்ரீ சுவர்ணாம்பிகா சமேத
ஸ்ரீமத் அருணாசலேஷ்வர தேவஸ்தானம்

பெரியானக்குட்டி சுவாமிகள்
வரலாறு

பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள்

“சித்” என்பது அறிவது. சித்தை உடையவர்கள் சித்தர்கள். எனவே, அறிவு படைத்தவர்கள் சித்தர்கள். அவர்கள் அறிஞர்கள், மேதைகள், நுண்ணறிவு படைத்தவர்கள், மெய்ஞ்ஞானிகள்.

மேலும் சித்தர்கள் அட்டமா சித்திகளை பெற்றிருப்பார்கள் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றது. இச்சித்திகள் பெரியானைக்குட்டி, நவநாதசித்தர், சித்தானைக்குட்டி ஆகியோரிடம் காணப்பட்டமைக்கு பல எடுத்துக் காட்டுக்கள் உண்டு.

கண்டியில் சுவாமிகள்

சுவாமிகள் சிறு பையனாகக் கண்டிக் கடை வீதியிலே சுற்றித்திரிந்த போது கண்டித் தெப்பக்குளத்திற்குப் பக்கத்திலே ஒரு சலவைத் தொழிலாளியால் தன் சொந்தப் பிள்ளையைப் போல் அன்பு காட்டி வளர்க்கப்பட்டார். அவரும் தந்தைக்கு வேண்டிய உதவிகளை எவ்வித குறையுமின்ற செவ்வனே செய்து வரலானார். இவரிற்கு வளர்ப்பு தந்தையார் இட்ட பெயர் “ஆனைக்குட்டி” என்பதாகும். இவர் சிலகாலம் சென்ற பின் தன் வளர்ப்பு தாய் தந்தையை விட்டுப் பிரிந்து கண்டி யீ

கதிரேசன் கோயிலை தன் இருப்பிட மாக்கிக் கொண்டார். ஆண்டவன் இவரை பற்பல சாதனைகளில் ஈடுபடுத்தி உள்ளு ணர்வை உயரச் செய்து கொண்டிருந்தான். இந்நிலையில் இவர் தினமும் கடை வீதியிலுள்ள எச் சில் இலைகளைப் பொறுக்கி அதிலுள்ள எச் சில் களை சாப்பிட்டே காலம் கழித்தார்.

நான் என்ற அகந்தை அற்றும் போகவும், ஆண்டவன் படைப்பில் எவ்வித உயர்வு தாழ்வும் கருதக் கூடாது என்பதை சாதனைப்படுத்தவும் மகான்கள் இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபட்டு நடிப்பார்கள்.

கொழும்பு மாநகரில் சுவாமிகள்

கொழும்பு கப்பித்தாவத்தையில் ஒரு கோயில் இருந்தது. அங்கே ஈனமுத்து என்றொருவர் வசித்து வந்தார். இந்த ஈனமுத்துவிடம் தான் பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள் கடைசியில் வந்து சேர்ந்தார்கள். சுவாமிகள் ஒரு ஜீவன் முக்தர். விருப்பு வெறுப்பற்றவர். ஈனமுத்து தான் உண்பதையும் தான் குடிப்பதையும் சுவாமிகளுக்குக் கொடுப்பார். சுவாமிகள் கொடுப்பது எதுவானாலும் அதனை வாங்கி உண்டு விடுவார். சுவாமிகளைத் துரிசிக்க வருபவர்கள் எத்தனை பேரானாலும் கடன்

வாங்கியும் அத்தனை பேரையும் ஈனமுத்து உபசரிப்பார்.

எறும்பூரக் கல்லும் குழியும் என்பது பழமொழி. தினமும் சுவாமியின் தரிசனைக்காக வரும் ஏழைகளின் தொகை கூடியது. அதனால் ஈனமுத்துவின் கஜானாவும் காலியானது. தன் சொந்தச் செலவிற்கே தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. பணவசதி குறைந்ததும் அல்லாமல் கஷ்டத்திற்கு மேல் கஷ்டம் வந்து கொண்டே இருந்தது. என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் சுவாமியை விடவும் அவருக்கு விருப்பம் இல்லை.

ஒரு நாள் ஈனமுத்து வெளியே சென்றிருந்த சமயம் சுவாமிகள் சுவரில் சாய்ந்த வண்ணமாகக் காலை நீட்டிய படியே மூச்சை அடக்கி உயிர் பிரிந்தவரைப் போலக் காட்சியளித்தார். ஈனமுத்தர் வந்தார். ஆட்டனார் அசைத்தார். உடல் விறைத்து மரக்கட்டை போல் இருந்தது. பேச்க மூச்சில்லை. தன்னை இக்கட்டான் நிலையில் விட்டுச் சாமி பரலோகம் சென்றுவிட்டார் என வெம்பினார். கீழே நிலத்தில் மலசலமும் கழிந்து கிடந்தது. சுவாமியின் சமாதி நிலையை உணர்ந்து கொள்ள முடியாத ஈனமுத்தர் பலவாறாக யோசித்தார்.

ஈமக்கிரியை செய்ய கையில் பணமோ, கடன் கேட்க இடமோ இருக்கவில்லை. பலவாறாக யோசித்த ஈனமுத்துவுக்கு ஒரு எண் ணைம் தோன்றியது. சுவாமிகள் இருப்பதோ குடிசையில் அதற்கு நெருப்பு வைத்து விட்டால் சுவாமியும் அத்துடன் எரிந்து போவார். ஒரு செலவும் இல்லாமல் உடம்பு தகனமாகி விடும். பொலிசார் கேட்டால் குடிசை எப்படியோ நெருப்பு பிடித்து விட்டது. அதில் சாமியாரும் சாம்பலாய்ப் போனார் என்று கூறிக் கொள்ளலாம்.

இந்த எண் ணைத் துடன் ஈனமுத்து பட்டணம் சென்று தேவையான பொருட்களுடன் வீட்டிற்கு வந்தார். வந்தவர் சுவாமிகளைப் பார்த்தபடியே கலங்கி நின்றார். மனதில் ஒரு போராட்டம் ஒரு வேளை அரசாங்கம் நடவடிக்கையில் இறங்கிவிடக் கூடுமானால் தான் சிறைக் கூடத் துக்குள் தள் ளப் பட வேண்டியவனே. சுவாமிகள் பெரிய மகான் அல்லவா? அவர் அறியாமல் எதுவும் நடக்கமுடியுமா? இப்படி எண்ணியபடியே அங்குமிங்கும் உலாவினர் ஈனமுத்தர்.

திடிரெனச் சுவாமிகள் கண்விழித்தார்கள். என்ன? ஈனமுத்து கப்பல் கவிழ்ந்தவன் மாதிரி ஆழந்த யோசனையில் இருக்கிறாய்

என்றார்கள். சுவாமியின் குரல் கேட்டது தான் தாமதம் எனமுத்து ஒடிச் சென்று அவரின் பாதங்களை பற்றுக் கொண்டு வெம்பி அழுத் தொடங்கினார். சுவாமி தம் பாதங்களை விடுவித்துக் கொண்டு ஏய் எனமுத்து உனக்கு என்ன வந்தது? ஏன் அழுகிறாய்? நான் செத்துப்போனேன் என்று அழுகின்றாயா? என்றுக் கேட்டார்.

“சுவாமி என்னை மன்னித்தேன் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லுங்கோ.” நான் என்ன பாதகம் செய்ய இருந்தேன். ஆண்டவன் தான் என்னை அதிலிருந்து காத்தான் என்று கூறி “ஹோ” என்று அழுதார். சுவாமி கதையை மாற்ற எனமுத்து சாராயமா கொண்டு வந்தாய். அதை எடுத்து உடை இருவரும் குடிப்போம் என்றார் புன்சிரிப்புடன். அவருக்கோ ஒரே ஆனந்தம். போத்தலை உடைத்தார். நல்ல சாராயம் சுவாமி குடியுங்கள் என்றார். எனமுத்தரும் குடித்தார். ஆனால் சாராயம் பச்சைசத் தண்ணீராய் மாறிற்று. உடனே எனமுத்தர் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியா, இன்று தான் கங்கா ஐலம் தமக்கு கிடைத் ததாக எண் ணி எண் ணி சூத்தாழனார்.

சுவாமிகளை தூக்கி எடுத்து கழுவித் துடைத்தார். நிலத்தில் படிந்து கிடந்த

மலத்தையும் துப்பரவு செய்தார். அது சந்தனம்மணம் வீசியது. ஆசனம் ஒன்றின் மேல் சுவாமியை இருத்தி நெற்றியில் திருநீறு இட்டு சந்தனம் குங்குமம் இட்டார். சுவாமிகளை விழுந்து வணங்கி கைகட்டி வாய் பொத்தி ஒரு பக்கமாக நின்றார்.

சுவாமி ஈனமுத்துவைப் பார்த்து பயப்படாதே இனி பெரியாட்கள் வருவார்கள் பணம் வரும் என்றார். அவரின் வாக்குப் பழித்தது. அடுத்த நாள் பெரிய பெரிய உத்தியோகத்தர்களும், சிறாப்பர்களும், செட்டிமாரும், முதலாளி மாரும் தரிசிக்க வந்தனர். இதனால் பணம் குவிந்தது.

சுவாமி வீதி சுற்ற அவாவினார். அதிகாலையில் சுவாமிகள் மாட்டு வண்டியில் எழுந்தருளி செட்டியார்கள் இருக்கும் வீதிகளில் பவனி வருவார். நோயாளிகள், வறியவர்கள் வழி நெடுகிலும் வரிசையாக நிற்பர். சுவாமி தாம்புலம் அருந்துவார். அவ் வுமிழ் நீரானது செந்நிறமாகி வீழ்ந்தாய் நெஞ்சின் வழியே வழிந்து வரும். அந்த உமிழ்நீரைக் கையால் தடவி எடுத்து நோய்க்கு மருந்தாகப் பாவிப்பார். செட்டிமார் தெரு நீளம் பணப் பெட்டிகளுடன் காத்து நிற்பார். சுவாமியோ தான் விரும்பிய ஒரு செட்டியாளின் பெட்டியிலிருந்தே பணத்தை

அள்ளியெடுப்பார். சுவாமிகள் எந்தச் செட்டியாரின் பணப் பெட்டியிலிருந்து பணம் எடுத்தாரோ அந்தச் செட்டியாருக்கு அன்று குரு சந்திரயோகம். அன்று முழுவதும் கணக்கில்லாமல் பணம் பல வழிகளில் வந்து கொண்டேயிருக்கும்.

சுவாமிகள் எடுத்த பணத்தில் அரிசி மூடையை வாங்கி கூட்டங் கூட்டமாக வரும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு அன்று முழுவதும் சோறு கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். அன்று கொண்டு போன பொருட்களில் ஒன்றும் மிஞ்சாது. அடுத்த நாளும் இவ்வாறே நடைபெறும்.

குருடர் வேக நூலை வாசித்தார்

இந்தியாவிலிருந்து ஒரு பிராமணர் இரு கண்களினதும் பார்வையை இழந்த நிலையில் சுவாமியின் மகிழ்மையை கேள்வியற்றி அவரது சினேகிதர் மூலம் ஈனமுத்துவின் குடிசைக்கு வந்திருந்தார். பிராமணர்கள் நேரத்திற்கு நேரம் அந்த அந்தகருக்கு உணவு அனுப்பினர். அவரும் சுகமாக காலம் கழித்தார். சுவாமிகளோ அவரை கண்டு கொள்ளவேயில்லை.

ஒரு நாள் ஈனமுத்தர் சுவாமிகளைப் பார்த்து “அப்பா! அந்தப் பிராமணருக்கு

ஏதாவது சொல்லி விடுங்களேன் என்றார். சுவாமி புன்முறுவல் பூத்து, “ஆமா! ஐயரே! நல்ல கோழிக்குஞ்சு ஒன்று விலைக்கு வாங்கி உமது கையினாலே அறுத்து உரித்து அதைக் கொண்டு ஒரு ரசம் சரிக்கட்ட வேண்டும். அதைக் கொண்டு தான் உமக்கு வைத்தியம் செய்ய வேவன் டும்” என் றார். ஐயருக்கு மகான்களுடைய மகிமையில் நிறைய நம்பிக்கையுண்டு. எனவே ஈனமுத்தருடைய உதவியைக் கொண்டு ஐயர் கோழிக்குஞ்சு ரசத்தைப் பக்குவம் செய்து எடுத்துக் கொண்டு சுவாமிகள் முன்னிலையில் சென்றார். சுவாமிகள் அதனை வாங்கிச் சிறிது பருகினார். “ஐயரே, இந்தக் கோழிக்குஞ்சு ரசம் நல்ல ருசியாக இருக்கிறதே. நீர் இந்தச் சமையலிலும் கைதேர்ந்த பேரவழியாக இருக்கிறேரே. இந்தாரும் இதனைக் கண் விழித்துக் கொண்டே பருகும் என் று கூறிக் கொடுத்தார்கள்.

என்ன ஆச்சரியம்! ஐயரின் கண்கள் பார்வையைப் பெற்றன. வாங்கிப் பருகினார். பழரசம் போலிருந்தது. ஐயரே, எப்படிக் கோழிக்குஞ்சு ரசம் என்று கேட்டார் சுவாமிகள். உடனே ஐயர் சாஷ்டாங்கமாகச் சுவாமிகளின் பாதங்களில் விழுந்து அவரின் பாதத்தை தமது கண்ணீரால் கழுவினார்.

“கவாமி, நான் இதுபோன்ற சவையுள்ள பழரசத்தை எப்பொழுதுமே உண்ட தில்லை” என்று ஐயர் நாத்தமுதமுக்கக் கூறினார்.

கவாமிகள் சமாதி

பெரியானெனக்குட்டி கவாமிகள் சமாதி அடையப் போவதை சித்தானெனக்குட்டி கவாமிகள் உள்ளுணர்வால் அறிந்து அவரை விட்டு விலகாதிருந்தார். கவாமிகளை யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு சென்று சமாதி வைக்க வேண்டும் என்பது சித்தானெனயின் எண்ணம். ஆனால் கவாமியோ கொழும்பிலே சமாதியாக வேண்டும் என்பது அவரது விருப்பம். ஒரு நாள் சித்தானெனயை அழைத்து வடக்கே கடையிற் கவாமிகளுடைய சமாதியுள்ளது. அவருடைய மண்ணில் அடிமை மிதிக்கத் தகுதியற்றவன். என்னுடைய சமாதி இங்கு தான் அமைய வேண்டும் என்றார்.

சேர். பொன். அருணாசலம் அவர்களுடைய இல்லத்திற்கு அடிக்கடி கவாமிகள் வருவார்கள். அங்கு சாப்பிடுவார். ஒருநாள் அருணாசலம் அவர்கள் கவாமியிடம் உமது மகிமையை நான் அறிய வேண்டும் எனக் கேட்டார். கவாமிகள் தமது உறுப்புக்களை எல்லாம் தனித்தனியாக இருக்குமாறு

காட்சி கொடுத்தார்கள். அன்று முதல் அருணாசலம் அவர்கள் சுவாமி மீது தனி மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள்.

சமாதி நாளும் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. சுவாமி ஒருநாள் திடீரெனச் சித்தானையை அழைத்து இங்கே சுற்றிக் கொண்டிருக்காமல் முன்னேஸ்வரம் போன்றார். சித்தானை முன்னேஸ்வரத்திலிருக்கும் போதே சுவாமி கொழும்பில் சமாதி அடைந்து விட்டார். சேர். பொன். இராமநாதன், சேர். பொன். அருணாசலம், பிரபலஸ்தர்களான செட்டிமார்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து கொழும்பு முகத்துவாரக் கடற்கரையில் சமாதி வைத்து வணங்கி இன்புற்றனர்.

சிலகாலம் கழித்து சேர் பொன். அருணாசலம் அவர்களால் சுவாமியின் சமாதியை சுற்றி ஒரு சிவன் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு அதற்கு 1926ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 13ம் திகதி குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது. இவ்வாலயமே இன்று நாம் காணுகின்ற முகத்துவாரம் ஸ்ரீமத் அருணாசலேஸ்வரர் தேவஸ்தானம் ஆகும்.

சுபம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சம்பந்தர் தேவாரம் பண் - நட்டபாடை

அங்கமும் வேதமு மோதுநாவ
 ரந்தனர் நானு மடிபரவ
 மங்குன் மதிதவழி மாடவீதி
 மருக னிலாவிய மைந்த சொல்லாய்
 செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு
 சீர்கொள்செங் காட்டங் குழியதனுள்
 கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங்
 கணபதி யீச்சரங் காழுறவே.

அப்பர் தேவாரம் பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
 பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக்
 கைதொழுக்
 கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
 நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. 1

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
 ஆவினுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
 கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
 நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே. 2

விண்ணூற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
 உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
 பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
 நன்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே. 3

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. 4

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நின்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே. 5

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில னாடொறு நல்கு வானலன்
குலமில ராகிலும் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே. 6

வீடினா ரூலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே. 7

இல்லக விளக்கது விருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே 8

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. 9

மாப்பினை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்

புப்பினை திருந்தம் பொருந்தக் கைதொழு
நாப்பினை தழுவிய நமச்சி வாய்ப்பத்து
ஏத்தவல் வார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே. 10

சுந்தரர் தேவாரம் பண் - நட்டபாடை
நத்தார்படை ஞானன்பகு வேறிந்நனெ
கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின்
கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக்கேதீச்சரத்
தானே.

1

கடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்களி யானென்று யணிந்தகறைக்
கண்டன்
படவேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின்
கரைமேல்
திடமாவுறை கிண்றான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே
2

2

அங்கம்மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்தபிறைகுடினன் பாலாவியின்
கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத்
தானே. 3

கரியகறைக் கண்டனல்ல கண்மேலாரு
கண்ணன்

வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன்
ஞகருள்
பரியதிறை யெறியாவரு பாலாவியின்
கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்றிருக் கேதீச்சரத்
தானே. 4

அங்கத்துறு நோய்களாடி யார்மேலாழித்
தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் ஞகரில்
பங்கம்செய்த மவாளொடு பாலாவியின்
கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத்
தானே. 5

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலாழித் தருளி
வையமலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் ஞகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின்
கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.
6

ஹனத்துறு நோய்களாடி யார்மேலாழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன்
ஞகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின்
கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்றிருக் கேதீச்சரத்
தானே. 7

அட்டன்னழி காகவரை தன்மேலர வார்த்த

மட்டுண்டுவன் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன்
ஞகரில்
பட்டவரி நுதல ஸாடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத்
தானே. 8

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழின் மாதோட்டநன்
ஞகரில்
பாவம் வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின்
கரைமேல்
தேவனெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத்
தானே. 9

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன்
ஞகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயும்
கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புக மூரன்னடித் தொண்டன்னுரை
செய்த
சுறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு
வினையே. 10

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்	பண் - திருப்பூவல்லி
வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய்	வாழ்த்த வைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத்து	எம்பெருமான்

அணங்கொடு அணிதில்லை அம்பலத்தே
ஆடுகேள்ற
குணங்கூரப் பாழநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

திருவிசைப்பா-சேந்தனார் பண் - பஞ்சமம்

ஏகநாயகனை யிமையவர்க் கரசை
யென்னுயிர்க்கமுதினை யெதிரில்
போக நாயகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
மேக நாகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலை விண்ணியிழி செழுங்கோயில்
யோக நாகனை யன்றிமற் றொன்று
முண்டென வுணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல்லாண்டு-சேந்தனார் பண் - பஞ்சமம்

குழலொலி யாழோலி சூத்தொலி யேத்தொலி
யெங்குங் குழாம்பெருகி
விழவோலி விண்ணனவுஞ் சென்று விம்மிமிகு
திருவாழுரில்
மழவிடையாற்கு வழிவழி யாளாய்
மணஞ்செய் குழப்பிறந்த
பழவடி யாரோடுங் சூடியெய் மானுக்கே
பல்லாண்டு சூறுதுமே

திருமந்திரம் - திருமூலர்

நான்பெற்ற இன்பம் பெருகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

பெரியபுராணம் - சேக்கிழார்

ஞானத்தின் திருவருவை நான்மறையின்
தனித்துணையை
வானத்தின் மிகையன்றி மண்ணில்வளர்
மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார்
சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக்
கண்டான்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த சவப்புராணம்

கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள்
வெல்க
சிரங்குவிவார் ரோங்குவிக்கும் சீரோன்
கழல்வெல்க
ஈச னடி போற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருள மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்று ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட
வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
வின்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய்
விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே
நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா
றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்க்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே
னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று
வீற்றேன்

உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஜூயா வெனவோங்கி ஆழந்தகள்ற

நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச் சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானத் தன்னை அகல்விக்கு

நல்லறிவே
ஆக்க மளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள் தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய்
நின்றொழும் பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற்
போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க
ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான்

வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடியா மாய இருளை
அறம்பாவ மென்றும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச்
செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்

கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஓளியானே
நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
அன்பாருக் கன்பனே யாவையுமா

யல்லையுமாம்

சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப்
பெருமையனே

ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே
ஸர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை

பெருமானே

ஸர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார்
தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்
ஞுணர்வே

போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப்

புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காணப்பாரிய
பேரராளியே

ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத

நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே
 வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என்
 சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி ஞுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனென்ம் மையா அரனேயோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு
 மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க
 வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் சூத்தனே தென்பாண்டி
 நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே ஒவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித்
 திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து
 சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி ஞுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள் போற்றி பாராலை

காப்பு

சீர்பூத்த ஈழவள நாட்டின் மேவும்
சிவனொளி பாதுமலை
தான் பிறந்த களனி மகள்
கார்பூத்த இந்துமா கடலோடு சங்கமிக்கும்
கவின் மிளிர் முகத்துவாரப்
பதியில் அருள் அருணாசலர்
பாதுமலர் கீழ் ஆனந்த சமாதி நிலைக்கொண்ட
பேர் பூத்த பெரியானைக்குட்டி சித்தரின்
பெருமை இனிது பாட ஆனைமுகன்
இணையடிகள் துணையதாமே.

மாசி திங்கள் நன்னாளில்
மகிழை பெற்ற ரேவதியில்
மகா சமாதி நிலையில்
குருபுஜை கண்ட குருவே
பாத கமலத்திற்கு
போற்றி சமர்ப்பணம்.

01. அணையா ஜோதியே அருளும் மனதே	போற்றி
02. அவனியில் உதித்தாய்	போற்றி
03. அவசர உலகில் நிலை நின்றாய்	போற்றி
04. அருணாசலர் அடியமர்ந்த பெரியானைக்குட்டி சித்தா	போற்றி
05. அவன் அருள் பெற்றாய்	போற்றி
06. அவன் அருளால் அவன் தாள் அற்புதம் காட்டியவா	போற்றி
07. அன்பே தெய்வம் என்று போதித்தாய்	போற்றி
08. அழுத சுரபியே	போற்றி
09. அற்புத விளக்கே	போற்றி
10. ஆணைக்குட்டி என்னும் குருவே	போற்றி
11. ஆனந்த சித்தா	போற்றி
12. ஆணவ மலம் நீக்கிய அற்புதா	போற்றி
13. ஆரமுதே	போற்றி
14. அரவிந்த தேகா	போற்றி
15. அற்புதம் காட்டும் கதிரே	போற்றி
16. அணையா விளக்காய் நின்றாய்	போற்றி
17. அரவனைக்கு அன்பு கரத்தாய்	போற்றி
18. கண்டி நகரில் பாலனாய் உதித்தாய்	போற்றி
19. வண்ணார் மனையில் வளர்ந்தாய்	போற்றி
20. புற அழுக்கை நீக்கு பணி புரிந்தாய்	போற்றி
21. பாவம் தீர்க்கும் நதியே	போற்றி
22. பாவவினை தீர் பவனி வந்த பாதா	போற்றி
23. பாம்பை காட்டி பாசபந்தம் அறுத்தாய்	போற்றி
24. கண்டி கந்தன் பாதும் அடைந்தாய்	போற்றி
25. குரு அருள் வேண்டி பாரதும் சென்றாய்	போற்றி
26. சித்தர் மலை மீது தவம் செய்தாய்	போற்றி
27. நற்குரு தேடி ஸப்த ரிஷிமலை சென்றாய்	போற்றி
28. நற்குருவாக நவநாதர் பாதும் பற்றினாய்	போற்றி
29. தவம் பல புரிந்து சித்து பெற்றாய்	போற்றி
30. மும்முர்த்தியாய் ஈழம்புக நினைத்தாய்	போற்றி

31. சித்தானையும் நவநாத குருவும் தோணியில் பறப்பட சித்தும் செய்தாய்	போற்றி
32. ககனம் வழியாய் கரையில் நின்றாய்	போற்றி
33. காருண்ய மனதாய்	போற்றி
34. கற்பனைக்கு எட்டா கனியே	போற்றி
35. கந்த மணம் வீசும் தேகா	போற்றி
36. ககன மார்க்கம் உலாவும் அற்புதா	போற்றி
37. கப்பிதா வத்தையில் இடம் கொண்ட குருவே	போற்றி
38. ஈனமுக்து இதயத்தில் இடம் பிடித்த அழகே	போற்றி
39. அவன் வாழ்வில் சோதனை பல வைத்த வித்தகா	போற்றி
40. அவன் மூலம் ஏழைகள் பசிப் பிணி நீக்கிய கோவே	போற்றி
41. அன்னதானத்தில் மகிழ்ந்தாய்	போற்றி
42. அடியவர் குறை தீர்த்த திருவே	போற்றி
43. பிராமணனுக்கு பார்வை கொடுத்தாய்	போற்றி
44. வணிகர் கூட்டம் மதித்த குபேரா	போற்றி
45. கையால் அள்ளிய பொருளை ஏழைக்கு ஈந்தாய்	போற்றி
46. அள்ளிய பொருள் பெருகிட செய்யும் அருளே	போற்றி
47. சித்து பல செய்யும் சித்தா போற்றி	போற்றி
48. சித் ரூபா போற்றி	போற்றி
49. சித்பரணே போற்றி	போற்றி
50. சின்மய தேகா போற்றி	போற்றி
51. சிவனை சித்தத்துள் வைத்தாய்	போற்றி
52. சற்குருவே போற்றி	போற்றி
53. சச்சிதானந்த சொருபா போற்றி	போற்றி
54. சர்வ ஞான ஓளியே போற்றி	போற்றி
55. சர்வானந்த நிலையில் நின்றாய்	போற்றி
56. வறுமை நோய் தீர்த்தாய்	போற்றி
57. வல்லமை கொடுத்தாய்	போற்றி
58. மௌனத்தின் மகிழ்மை அறிந்தாய்	போற்றி
59. மௌன குருவே போற்றி	போற்றி

60. பொய்த்த வானம் பொழியச் செய்தாய்	போற்றி
61. காருண்ய சீலா போற்றி	போற்றி
62. இறப்பும் பிறப்பும் உணர்த்தினாய்	போற்றி
63. கைலைநாதன் அடிபணிந்தாய்	போற்றி
64. சித்தத்துள் சிவனை நிறுத்தி சிவகுானம் பெற்றாய்	போற்றி
65. அடியவனின் சிறப்பை அகிலம் அறிய செய்தாய்	போற்றி
66. தினகரா போற்றி	போற்றி
67. திவ்யஞபா போற்றி	போற்றி
68. திகம்பரா போற்றி	போற்றி
69. திருவே போற்றி	போற்றி
70. தீன தயாளா போற்றி	போற்றி
71. தீண்டாமை தீர்த்தாய்	போற்றி
72. திவ்ய தரிசனம் கண்டாய்	போற்றி
73. தீரா போற்றி	போற்றி
74. தீரா நோய் தீர்த்தாய்	போற்றி
75. தீய வினைகள் போக்கினாய்	போற்றி
76. துயர் நீக்கும் துணையே	போற்றி
77. துன்பம் நீக்கும் மருந்தே	போற்றி
78. கற்பக தருவே	போற்றி
79. ஆனந்த கனியே	போற்றி
80. சித்தி நாயகா	போற்றி
81. சிந்தா மணியே	போற்றி
82. சாந்த சொஞ்சபா	போற்றி
83. சாந்த ப்ரீயா	போற்றி
84. ஞானப் பிரதாய	போற்றி
85. ஏகாந்த ப்ரியா	போற்றி
86. யோக நிலையில் நின்றாய்	போற்றி
87. நித்யானந்த ஜோதியே	போற்றி
88. அன்பாக்கு அருளும் காமதேனுவே	போற்றி
89. பெரியானை அரசே	போற்றி

90.	பேரின்பம் தந்த அழுதே	போற்றி
91.	பொற் கை பெற்ற புண்ணியா	போற்றி
92.	சம்சார பந்தம் நீக்கிய மருந்தே	போற்றி
93.	வித்யானந்த ரூபா	போற்றி
94.	அருணாசலத்திற்கு அற்புதம் செய்து காட்டியவா	போற்றி
95.	அருணாசலத்தின் மானச குருவே	போற்றி
96.	சித்தானை குட்டியை சிவீஷ்யனாக ஏற்றாய்	போற்றி
97.	அவன் சிறுக்க கீழ்த்திசை அனுப்பிய பெரியா	போற்றி
98.	அருணகிரி வலம் வந்த அற்புத பாதா	போற்றி
99.	அண்ணாமலையான் பாதம் மனதில் நினைத்தாய்	போற்றி
100.	அவன் அருள்பெற நாள் குறித்தாய்	போற்றி
101.	நட்சத்திரம் ரேவதி என குறித்த குருவே	போற்றி
102.	அருணகிரி நோக்கி அமர்ந்த செல்வா	போற்றி
103.	அன்பு செய்தார்க்கு அருள் செய்தாய்	போற்றி
104.	மூவரோடு சங்கமிக்க நினைத்தாய்	போற்றி
105.	சித்தானையை முன்னேஸ்வரம் அனுப்பி சமாதியடைந்தாய்	போற்றி
106.	மாசி ரேவதியில் அவன் தாள் அடைந்தாய்	போற்றி
107.	சங்கமத்துள் சமாதி கொண்ட தேவா	போற்றி
108.	பெரியானைக்குட்டி குருவே நின்பாத மலர் போற்றி	போற்றி

